

הוסן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

עבודה זרה דף נ"ז ע"א

יין שנגע בו נכרי ללא כוונת ניסוך באופנים דלהלן, מה דינו?

כשנגע ביד	כשנגע ברגל	
אסור בשתיה ומותר בהנאה	אסור בשתיה ומותר בהנאה	לרבנן
אסור בהנאה	אסור בשתיה ומותר בהנאה	לר' נתן
אסור בשתיה ומותר בהנאה ¹	מותר גם בשתיה	לר' שמעון

גוי שנגע ביין באופנים דלהלן בלא כוונת נגיעה, האם נאסר היין בשתיה? [תד"ה ה"ג].

נפל ונגע בידו	נפל ונגע ע"י לולב	
נאסר	נאסר	לרש"י
נאסר	אינו נאסר ²	לרבינו תם

עבדים ובני שפחות דלהלן בין קטנים ובין גדולים, מה דין רוקן ומדרסן?

במלו ולא טבלו	במלו וטבלו	
טמא	טהור	לסתמות הברייתא
טהור ³	טהור	לאמרי לה

¹ דכל מה שהתיר ר' שמעון הוא רק בנגיעה בקנה וכדכוותיה נגיעה ברגל [עיי בתד"ה אי], אבל בנגיעה דיד לא התיר. אמנם לפי התני השני בתוס' שכתבו דסבר שמואל דכל מה שמתיר ר"ש בהנאה שרי נמי בשתיה, אי"כ ע"כ שסי"ל לאסור בנגיעה ביד גם בהנאה, דאל"כ יהיה מותר גם בשתיה.

² כן הוכיח ר"ת מזה שפסק רב כר' שמעון שמגע עכו"ם ע"י דבר אחר אינו אוסר בשתיה אפי' כשהיתה כוונת נגיעה, כ"ש כאן שנגע בלא כוונת נגיעה שאינו נאסר בשתייה.

³ הר"ן כתב שדוקא בשוק טהור, דכל מה שגזרו עליהם - במלו ולא טבלו - טומאה לאמרי לה הוה, הוא רק מחמת ספק, וכיון שספק טומאה ברה"ר טהור, לכן בשוק טהור, אבל ברה"י לעולם טמא. וכן משמע בתד"ה אלא שבעמי ב'. ויש שדייקו מרש"י בעמי ב' בד"ה ואמרי לה, שטהור גם ברה"י, דפירש"י דכיון שמלו ולא טבלו הוי מילתא דלא שכיחא לא גזרו בהן, ומשמע שלא גזרו בהן בכלל אפי' ברה"י.

הוכן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

עבודה זרה דף נ"ז ע"א

עבדים ובני שפחות שמלו ולא טבלו, האם במגעם עושים יין נסך?

גדולים	קטנים	
עושים	לרב: עושים לשמואל: אינם עושים ⁴	עבדים
עושים	אינם עושים	בני שפחות

עבודה זרה נ"ז ע"ב

עבדים ובני שפחות שמלו וטבלו תוך י"ב חודש, האם במגעם עושים יין נסך?

גדולים	קטנים	
אינם עושים	אינם עושים	לרב
בני שפחות: אינם עושים עבדים: עושים ⁵	אינם עושים	לשמואל

גוי שנגע בזמן הזה ביין, האם נאסר היין בשתיה? [תד"ה לאפוקי].

בגוי גדול	בגוי קטן שאינו מבין וכו'	
נאסר ⁶	אינו נאסר	לבה"ג ועוד
נאסר ⁷	נאסר	לר"י ור"ת

⁴ דהכי אמר שמואל להדיא בעמי ב', דאתא לאפוקי מרב דאמר דתינוק בין יומו עושה יין נסך, וס"ל לשמואל שכל קטן שאין יודע בטיב ע"ז אינו עושה. אולם כל הכרח זה הוא דוקא לאמרי לה טהור, דאמרי לה טמא אין הוכחה, ועי' בתד"ה לאפוקי. אמנם פסקו הראשונים כאמרי לה טהור, היות דהוי ספק דרבנן לקולא - וא"כ שמואל חולק.

⁵ וכתבו בתד"ה עד, שדוקא עבדים שמלים וטובלים אותם בעל כרחם צריך עד שישתקע שם ע"ז מהם, אולם בגר שנתגייר מרצונו הטוב ודעתו, הרי ששקעה ע"ז ממנו מיד ולא צריך לחכות כלל.

⁶ עי' תוס' לקמן בדף נ"ח ע"ב ד"ה והא, דגם לשמואל במגע גדול שלא בכונה מותר רק בהנאה ולא בשתיה. וכן לבה"ג שפוסק כשמואל הוא רק בקטן בן יומו. וכן כתבו רש"י והגאונים שבזמן הזה אין איסור בהנאה במגע עכו"ם. וביאר ר"ת שהגם שדעת רש"י שמגע עכו"ם בזמן הזה הוא כמגע תינוק בין יומו, מ"מ אין להתיר גם בשתיה, דלשיטה זו פסקינן כרב שסובר שאסור בהנאה. ולכך למעשה אין מי שסובר שיהיה מותר גם בשתיה במגע גדול.

⁷ ור"י רצה לאסור גם בהנאה, דכיון שכל מה שמצינו היתר הוא רק בנגע בלא כוונה כמו בתינוק שאין לו דעת וכוונה, אבל בנגע בכונה אפי' שלא מכוון לניסוך אולי יש לאסור, ור"ת לא רצה להורות להחמיר בזה מצד המנהג שמתירים בהנאה. וסיימו תוס' והמחמיר תבוא עליו ברכה.